

РЕШЕНИЕ

№ 1798

гр. София, 19.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 06.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **10616** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Л. С. С., срещу Решение № СОА23-РИ09-375/12.10.2023г. на зам. кмета на Столична община, с което е отказан достъп до обществена информация.

В жалбата се твърди, че постановеният отказ е незаконосъобразен, в противоречие с материалноправните разпоредби, а търсената със заявлението информация е с надделяващ обществен интерес. Иска се отмяна на издадения административен акт и ес претендират разноски.

Ответникът- зам. кмет на Столична община, чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител, който да даде заключение по основателността на жалбата.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доказателствата, приложени с административната преписка, прие следното от фактическа страна:

Производството пред административния орган е образувано по заявление вх. № СОА23-СВ01-44/25.09.2023г. от Л. С. до кмета на Столична община, с искане да бъде предоставена по електронен път следната информация: „видеозапис от камерата, поставена на светофара на ул.“10-ти километър“ и [улица]за дата

25.09.2023г. от 18.55 часа до 17.00 часа“.

С оспореното в настоящето производство решение, административният орган е отказал да предостави на заявителя горепосочената информация. За да постанови своя акт, ответникът е приел, че е съгласно чл.2, ал.5 ЗДОИ, законът не се прилага за достъп до лични данни. В случая, търсената информация съдържа кадри, на които е заснето преминаването на физически лица и съгласно ЗЗЛД се касаело за техни лични данни, посредством които лицата могат да бъдат идентифицирани. Задълженият субект не разполагал с техническа възможност за заличаване на лицата на гражданите, присъстващи на заснетия материал. Необходимата допълнителна обработка на данните, заличаване на лица и физически данни на лицата, попаднали в записа на камерата, би генерирало допълнителни разходи за извършването ѝ, като в същото време представлявало нерегламентирана промяна на кадрите и компрометирало достоверността на заснетия материал. Търсената информация можело да бъде предоставена на органите на МВР за осъществяване на дейностите по чл.6 и чл.7 ЗМВР, както и на съответните органи, посочени в ЗСВ, при условията по реда на съответните закони.

При така приетата от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е допустима, като подадена от лице, което има правен интерес да оспорва, в законоустановения преклузивен срок, насочена срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспорваният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при спазване на административнопроизводствените правила като спор между страните по тези въпроси няма.

Актът е издаден в съответствие с материалноправните разпоредби.

Съгласно чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Според чл.9, ал.1 ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна - официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10/, а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11/. Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им /чл.12, ал.1 и ал.2/, а достъпът до официална информация извън случаите по ал.1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон. Според чл.13 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен и се осъществява по реда на този закон, при спазване на ограниченията по ал.2 и отчитане на хипотезите по ал.4 – случаите на надделяващ обществен интерес.

Съгласно чл. 41 от Конституцията на Република България всеки има право да търси, получава и разпространява информация. Осъществяването на това право не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на другите граждани, както и срещу националната сигурност, обществения ред, народното здраве и морала. Гражданите имат право на информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които

представляват за тях законен интерес, ако информацията не е държавна или друга защитена от закона тайна или не засяга чужди права. Според дефиницията, съдържаща се в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Чл. 3 от ЗДОИ е озаглавен "задължени субекти", но е използвана законодателна техника, която ги определя като органи и лица, създаващи или съхраняващи обществена информация.

Поставянето в закона на условието "възможност на гражданите да си съставят собствено мнение" е израз на желанието на законодателят да разшири максимално приложното поле на закона и посочи едно обстоятелство, което представлява "законен интерес" по смисъла на чл. 41 от Конституцията на Република България и по този начин го отграничи от понятието "законен/правен интерес" по смисъла на АПК. Няма спор в научната теория и съдебната практика, че за подаване на искане за достъп до обществена информация не се изисква наличие на правен интерес, какъвто се следва да бъде установен за инициране на всяко друго административно и съдебно производство. Обосноваването на правния интерес за достъп до търсената информация не е задължителен елемент на заявлението по чл. 25, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ. За да се проведе успешно процедурата по предоставяне на търсената информация от заявителя, заявлението трябва да е адресирано до задължен субект по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ, информацията да отговаря на дефиницията по чл. 9, ал. 1 от закона и фактически да се намира при административния орган. В срока по чл. 28 ЗДОИ органът е длъжен да се запознае с искането и прецени дали са визираните в закона условия за предоставяне на търсената информация от заявителя. В случая заявлението за достъп до обществена информация съдържа всички необходими реквизити по чл. 25 от ЗДОИ.

Няма спор, че Столична община е задължен субект по чл.3, ал.1 ЗДОИ, който следва да се произнесе по подаденото заявление, като осигури достъп до обществена информация, която се създава или се съхранява от него. Насрещно на това задължение е правото на гражданите да изискат информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес, освен ако информацията не е държавна или друга защитена от закона тайна или не засяга чужди права /чл. 41 от Конституцията на Република България/. Осъществяването на това право не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на другите граждани, както и срещу националната сигурност, обществения ред, народното здраве и морала.

Съдът намира, че поисканата информация следва да се квалифицира като служебна по смисъла на чл. 11 от ЗДОИ, тъй като се събира, създава и съхранява по повод дейността на Столична община, съобразно задълженията на кмета, регламентирани в чл.167в от ЗДвП. Жалбоподателят е пожелал да се запознае с конкретно проявление на тази дейност, а именно със създаден за целите на чл.167в от ЗДвП запис от камера на светофарна уредба на ул. "10-ти километър" и [улица], за да си състави мнение относно организацията и контрола по изпълнението на политиката по безопасност на движението по пътищата на територията на Столична община.

Ответникът е приел, че заявената информация касае достъп до лични данни и се е позовал на разпоредбата на чл.2, ал.5 ЗДОИ, съгласно която редът по ЗДОИ е неприложим за достъп до лични данни.

По силата на чл.4, § 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на

Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), "лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни"), пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Според Общия регламент за защита на данните, „лични данни“ е всяка информация, която се отнася до идентифицирано или идентифицируемо физическо лице. Несъмнено, видеозаписът от камерата, разположена на светофарната уредба на ул. „10-ти километър“ и [улица], съдържа кадри, на които е/са заснето/ти физическо лице/а, което/които може/могат да бъдат идентифицирани по един или повече признаци, специфични за тяхната физическа същност.

Правилни са изводите на органа, че наличието на лични данни в исканата информация представлява пречка за предоставянето ѝ. Това е така, тъй като съгласно чл.6, ал.1, т.5 ЗДОИ основен принцип при предоставяне на информация е защита на личните данни. Целта на закона е гарантиране неприкосновеността на личността и личния живот и да се защитят физическите лица от неправомерно ползване на личните им данни.

Предоставянето на достъп до обществена информация не може да се основава единствено на правото на защита на личните данни, тъй като съществува техническа възможност за заличаването им при предоставяне на информация. В конкретния случай, ответникът е посочил, че за него не съществува техническа възможност за заличаване на лицата на гражданите, които са заснети от камерите. В хода на процеса жалбоподателят не обори с допустими доказателствени средства това съждение на ответника. От друга страна, при извършване на технически действия по „закриване“ на образите на лицата, действително е възможно компрометиране на материала, което да доведе до неправомерна обработка на информацията.

Що се касае до твърденията в жалбата, че информацията, съдържаща се в записа от камерата на въпросната и в часовия диапазон, има за цел да се предотврати заплахата за живота, съдът намира за безпредметно да коментира и излага мотиви, доколкото същите не попадат в приложното поле на ЗДОИ.

Предвид изложеното, съдът намира, че жалбата като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото, и на основание чл.143, ал.4 от АПК, на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100 /сто/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение, определени по реда на чл.78, ал.8 /Изм. – ДВ, бр. 8 от 2017 г./ от ГПК, вр.чл.144 от АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28-ми състав:

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата Л. С. С., срещу Решение № СОА23-РИ09-375/12.10.2023г. на зам. кмета на Столична община, с което е отказан достъп до обществена информация, формиран по заявление вх. № СОА23-СВ01-44/25.09.2023г..

ОСЪЖДА Л. С. С. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], ул. „10-ти километър“ № 1 да заплати на Столична община с адрес: [населено място], [улица], сумата в размер на 100.00 /сто/ лева на основание чл.143, ал.3 от АПК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.40, ал.3 от ЗДОИ.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия: